

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Το Τεύχος

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Λεωτὰ 25

ΕΤΟΣ **ΓΩ** ΔΡΙΘ. 29

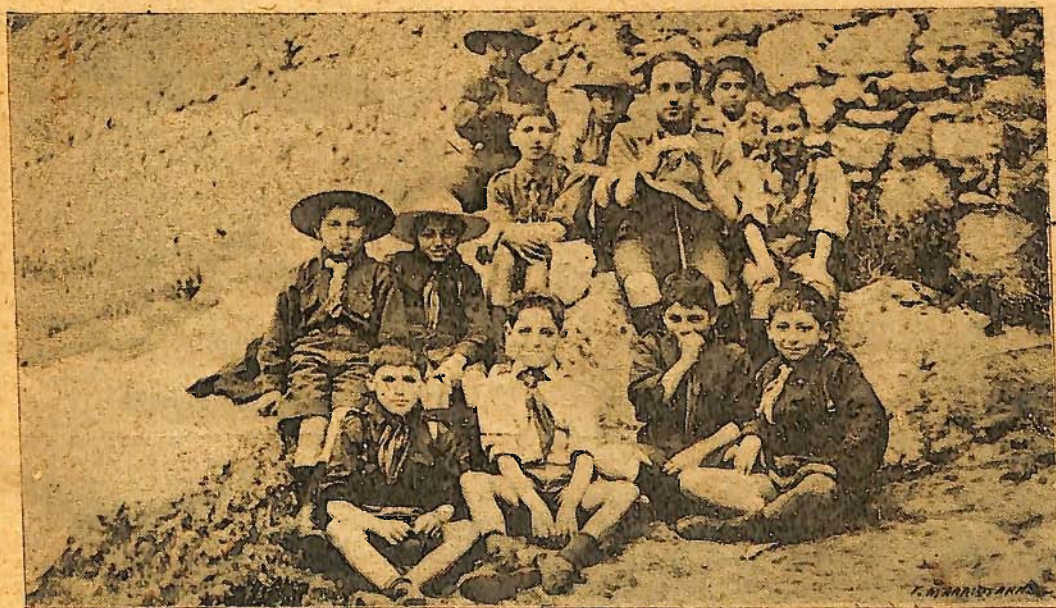
1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ-ΝΙΚΗΣ, 11-ΑΡ.ΤΗΛ.997



Ε. Μ. Αρ. 1920

Ἐνωμοταὶ 1 καὶ 2 Ὀμάδος 3ης Μαθητευομένων Α'. Συστήματος ἀκροώμενοι κατὰ ἐκδρομὴν εἰς Ζωοδόχον Πηγὴν διηγήματος ἐνωμοτάρχου.



Φωτογράφησις 3ης Ο. Μ. καὶ 7ης Ο. Μ. ἐν ἐκδρομῇ.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

Θύρες ανοίξετε δόλοχρυσες
Γιὰ τὴ Γλυκεῖαν Ἑλπίδα.

Μὰ δὲν εἶνε πιά ἐλπίδα, εἶνε γλυκεῖα πραγματικότητα. Θύρες, θύρες ποῦ τόσον καιρὸ μείνατε κλειστὲς καὶ γιὰ τὴν ἐλπίδα ἀκόμα, τώρα ἀνοίξετε δόλοχρυσες γιὰ τὸ φωτεινὸν ἥλιο τῆς Δευτεριάς.

Πέντε δλόκληρα χρόνια, σὰ σὲ σκοτεινὰ κελιά καταχθόνιας φυλακῆς μᾶς ἔκλεισε ἡ τύχη καὶ ἀπ' ἐκεῖ χαμένοι ὁ ἓνας γιὰ τὸν ἄλλον, καὶ χαμένοι γιὰ τὸ γλυκὸ μας κόσμο, τὸν ὄνειρευτὸ τῆς ἐλευθέρης πατριδας μας δρίζοντα, ζούσαμε σὰ σὲ μιὰ κόλαση. Τί γένηκε γύρω μας, τὰ φριχτὰ δράματα τῆς ἀτιμίας ποῦ παίχτηκαν στὸ τόπο μας, μὲ θεατρίνους τοὺς δυστυχισμένους μας συμπατριῶτες, ἡ ἀνίερη κωμῶδία τῆς στρατολογίας, τὰ φοβερὰ μαρτύρια τῆς φτώχειας καὶ τῆς ζήτησης, ὅλα γύρω μας μᾶς πέτριναν τὴν καρδιά, καὶ ἡμεῖς, σὰ τοὺς τρελλοὺς στὴ δυστυχία τους, βρῖσκαμε κάποτε καὶ τὴν ὄρεξι νὰ παῖξωμε τὸ εὐθυμο μέρος τῆς ζωῆς στῶν πέντε αὐτῶν χρόνων, τὴ τραγωδία.

Κι' ἔξω τί γείνονταν, τί μᾶς περιέμενε; Τί θὰ ξημέρωνε τὸ φριχτὸ αὐριό; Ποιὰ συντρίμια θὰ σωριάζοντο ἀκόμα γύρω μας; Τί θάταν ἡ τύχη μας στὰ χέρια τοῦ ἀγρίου τύραννου; Θὰ μᾶς εὕρισκε ἡ ῥόδινη αὐγοῦλα τῆς αὐριό; Θάρχουνταν νὰ μᾶς ξυπνήσουν τὸ βράδυ, γιὰ νὰ ψάξουν τὰ σπῖτια μας, νὰ μᾶς φοβερίσουν, νὰ μᾶς τυραννήσουν, νὰ μᾶς καταφρονέσουν, νὰ μᾶς ἐξευτελίουν; Θὰ μᾶς ἐδιωχναν καὶ μᾶς σὰν καὶ ποῦ κατάστρεψαν τόσα ἄλλα ὄμορφα τοῦ Ἑλληνισμοῦ περιβόλια;

ὦ! ἡ ἀγωνία τῶν πέντε αὐτῶν χρόνων. Κἄποτε στὰ βιβλία βρῖσκαμε κάποια παρηγοριά. Ὅταν τὸ σῶμα κουράζονταν, καὶ ἡ καρδιὴ σκληρόνονταν, καὶ τὰ μάτια θολώνανε, καὶ τὰ αὐτιά ἀμβλύνονταν ἀπὸ τῆς ζωῆς τὴ καθημερινή, τραγωδία, ἄς εἶναι εὐλογημένα τὰ ἀγαπητὰ τοῦ πνεύματος λουλούδια, ποῦ μᾶς ἀνέδαζαν στὲς χώρες των τὲς μαγικὲς καὶ τοὺς ὄνειρεμένους των ἀνθότοπους. Καὶ καὶ στῆς φαντασίας τὴν ἀπέραντη ἀπλωσιά, ἐλευθέρη ἡ ψυχὴ μας, ἀσκληρόνη, ξένοι ἡμεῖς οἱ δύστυχοι φυλακισμένοι, βρῖσκαμε τὴ λησμονιά, τὴ παρηγοριά, τὴ δύναμη, τὸν ἐνθουσιασμό, τὴ θροφή γιὰ νὰ μὴ σβύσωμε σὰν τοὺς χωρὶς λάδι λύχνους.

Καὶ ἔτσι ζήσαμε ἀνάμεσα σὲ τραγωδία καὶ σὲ ὄνειρο, ὡς ὅτου ἦρθε τὸ βλογημένο τέλος. Χρυσάφινη ῥόδιση ἡ πᾶναγνη τῆς Δευτεριάς Αὐγοῦλα, ἀνοιξαν οἱ σφιχτομανταλωμένες τῆς φυλακῆς μας σιδερόπορτες, κι' ἄφησαν νὰ περάσῃ τῆς λευτεριάς ὁ ἄγγελος στὸ σχῆμα ἑνὸς Λεονταριοῦ. Μᾶς ἦρθε «ὁ Λέων» μας καὶ ὅλη μας ἡ βυσταγμένη λαχτᾶρα ξεχύθηκε σὲνα ἀκράτητο ἐνθουσιασμό. Ὅπως τὸ φυλακισμένο μὲς τὸ κλουβὶ πουλὶ ὄρμα στὸν ἐλεύθερο ἀγέρα σὰν εὐρη τὴ πόρτα τῆς φυλακῆς τοῦ ἀνοιχτή' ὅπως τὸ πεινασμένο θηριὸ ὄρμα ἀπάνω στὸ πρῶτο θῦμα ποῦ θαῦρη, ἔτσι καὶ μεῖς ὄρμησαμε ἀπάνω στὸ δοξασμένο μας καράδι. Ἡ προκυμᾶλα γέμισε κόσμος, ἡ θάλασσα βάρκες, τὸ καράδι ἀνθρώπους, ποῦ τριγύριζαν ἐπάνω του σὰν τρελλοὶ φώναζαν, πυροβολοῦσαν, τραγουδοῦσαν, κλαῖγαν, ζητωκραυγαζαν, φιλοῦσαν τὰ ναυτάκια, τὰ κανόνια, τὰ σκωινιά, τὰ σίδερα.

Κι' ἀπὸ τότε ἀρχίνησε ἡ χειραφέτησή μας. Ὅ,τι πρὶν

στὸ κρυφὸ μὸλις ψιθυρίζαμε, τώρα στὸ φανερὸ διαλαλοῦμε. Κονσέρτα, ὑποδοχῆς, τραγοῦδια, διαλέξεις, σημάτες. Γιορτάσαμε πρωτοχρονιά ποῦ σὰν κι' αὐτὴ ὄυτε εἶδαμε, ὄυτε θὰ ματαδοῦμε ποτέ. Εἶχε ἐπιτραπῆ ὁ σημαϊστολισμός. Ὁ κόσμος, ὁ ἀγέρας, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ θάλασσα κολύμπησε στὸ γαλανόλευκο. Παντοῦ γαλάζιο, καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ θάλασσα γαλάζιοι ἦταν κι' αὐτοί. Κι' οἱ καρδιές μας χοροπηδοῦσαν μὲς τὰ στήθεια μας ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό τῆς ἀλησμόνητης ἐκείνης ἡμέρας. Ἄν κανεῖς μᾶς ἔλεγε κάμποσους μῆνες πρὶν, πῶς θὰ κάναμε τὰ μισὰ ἀπ' ὅσα κάνομε τώρα, ἂν κανεῖς μᾶς ἔλεγε πῶς θὰ φωταγωγηθῆ τὸ καμπαναριὸ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, πῶς θὰ γυρίζουν οἱ ἀστυνόμοι νὰ παρακαλοῦν νὰ βάλωμε καὶ μιὰ μικρούλα Τούρκικια σημάια κοντὰ στὴν πελώρια Ἑλληνική, πῶς θὰ γυρίζουν στοὺς δρόμους νὰ πουλοῦν εἰκόνες τοῦ Βενιζέλου καὶ Ἑλληνικὲς σημάτες, πῶς θὰ ἀπαγγέλωμε σὲ δημόσιες συναθροίσεις ποιήματα στὴν Ἑλληνική σημάια καὶ στὸ Βενιζέλο καὶ στὴ Μητέρα Ἑλλάδα, πῶς τὸ Νοσοκομεῖό μας καὶ οἱ Ἑκκλησίες μας θὰ σήκωναν πελώριες Ἑλληνικὲς σημάτες, πῶς, πῶς... θὰ τὸν στέλναμε σὲ κανένα φρενοκομεῖο γιὰ νὰ δῆ τὴ γειά του. Καὶ ὅμως εἴμαστε ἡμεῖς τώρα σὰ τρελλοί. Πιστεύομε καὶ δὲ πιστεύομε ὅ,τι βλέπομε. Ὁρροῦμε πῶς βλέπομε ἀπατηλὸ ὄνειρο, πῶς θὰ ξυπνήσωμε μιὰν ὥρα στὴ θλίβερη πραγματικότητα, μὰ ὕστερα πάλι βλέπομε τόσα δείγματα, διαβάζομε τόσα πράγματα ποῦ μᾶς διαβεβαιώνουν, ἀκοῦμε τόσες ὑποσχέσεις, ποῦ λέμε πάλι πῶς δὲν εἶνε ὄνειρο. Ὅχι, ὄχι, εἶνε ἀλήθεια, ὁ «Λέων» εἶνε ἐδῶ, ἡ «Ἀμφιτρίτη» εἶνε αὐτὴ, ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἦρθε, ὁ «Ἀβέρωφ» πρόβαλλε, ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς κατέλαβε τὴ Σμύρνη!..

Σμύρνη

Πᾶνος Καλδῆς
Υἱὸς Σ. Ε. Π. Α.



ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ Γ. Ε. « ΜΕΛΑ

Ψυχὴ Γιγάντεια! Στὸ μέτωπό Σου
Λάμπουνε δόξες καὶ λευτεριές,
Καὶ κάθε σκέψη, κάθε σκοπὸ Σου
Στέφουνε δάφνες καὶ λυγαριές.

Μέσα στοῦ Γένους τὰ μαῦρα χρόνια
Μὲς τῆς Πατριδας τὴ σκοτεινιά,
Σὺ λησμονῶντας τὴν καταφρόνια
Βγῆκες κι' ἀνέστηες τὴ Λεβεντιά!

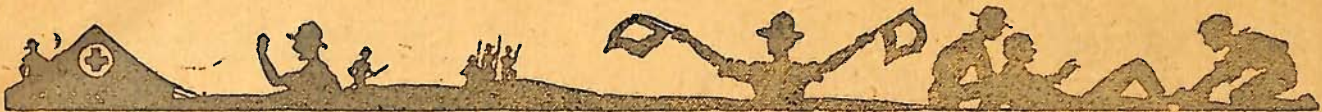
Κάθε ματιὰ Σου διώχνει τὴ μάνια,
Πίσω στὸ διάβα Σου κατακλυσμός
Σὲ περιμένει μὲ τὰ στεφάνια
Γιὰ νὰ Σὲ στέψ' ὁ Προσκοπισμός....

(Σμύρνη)

Ἀπόδοτος Μ. Μαγγανάρης
(Πρ. 5ης Ὁ. Σμ.)

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ
ΤΗΣ «ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»

Μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου τιμῶνται 5 δραχμὲς ἡ σειρὰ
Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχουν μιὰ σειρὰ ἄς παραγγείλουν
ἀμέσως. Διότι δὲν ὑπάρχουν πολλὲς ἀκόμη.



— ❧ — **Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΚΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ** — ❧ —

Στους Προσκόπους μου.

“Όπου και να πάω σάς συλλογίζομαι, αγαπητοί μου Πρόσκοποι. Και εδώ ψηλά στο βουνό, στα χιόνια, στον καθυρδόν αέρα, στα άπεραντα και μυροβόλα δάση από έλκτα, σάς συλλογίζομαι και για σάς έργάζομαι.

Και σήμερα θέλω να σάς φωνάξω δυνατά και να σάς συστήσω να φωνάζετε και σείς δυνατά σε όλα τα Έλληνόπουλα :

Προσοχή στην υγείαν σας !

Έγνώρισα εδώ μεγάλους γιατρούς από κείνους που βλέπουν χιλιάδες αρρώστους και το μεγάλο τους μυαλό έχει φθάσει σε σοβαρά συμπεράσματα για όλη την ανθρωπότητα.

Τέτοιο συμπέρασμα έκαμαν και οι μεγάλοι στηθολόγοι της Έλβετίας από τα αποτελέσματα του πολέμου.

Η ακρίβεια των τροφίμων και η γρίππη έξασθένισαν πολύ τους οργανισμούς των ανθρώπων και η άπαισια γρίππη, λέγουν έφερε καταπληκτική αύξηση της φθίσεως.

Και λένε οι μεγάλοι σοφοί φιλόανθρωποι.

« Προσέξτε τα παιδιά σας που ο οργανισμός τους » ο λεπτός επάνω στην ανάπτυξή του πέρασε τέτοιες » στερήσεις ».

Και ο νοός μου πήγε σε σάς, που όλοι είσθε παιδιά μου. Και κοντά σε σάς συλλογίσθηκα όλα τα

Έλληνόπουλα, την νέα Γενεά που πρέπει να είναι γερή και δυνατή για το μεγάλο έργο που μάς περιμένει την οργάνωση της Μεγάλης Ελλάδας.

Δυστυχώς έμεις στην Ελλάδα έξω από τις στερρήσεις και τη γρίππη έχουμε και τους έλώδεις πυρετούς που τρώνε τον άνθρωπο και έχουμε και την φθίση σε επικίνδυνο βαθμό διαδεδομένη.

Το χειρότερο όμως είναι που ο Λαός μας δε θέλει ακόμα να καταλάβη ότι ένα είναι το γιατρικό της Φθίσεως: **“Ο καθαρός αέρας, και ο Ήλιος !”**

Και συμβουλεύουν λοιπόν οι μεγάλοι γιατροί της Έλβετίας: δυναμώστε τον οργανισμό των παιδιών σας με τον καθαρό αέρα και τον Ήλιο.

Λοιπόν, παιδιά μου, προλάβετε τον φοβερό κίνδυνο, που σάς απειλεί ! Το γιατρικό το έχετε πρόχειρο. Φωνάζτε, γίνετε απόστολοι και ιεροκήρυκες. **Καθαρό Αέρα και Ήλιο !**

Τώρα το καλοκαίρι πηγαίνετε στρατόπεδο.

Έλπίζω να κατορθώσω να γείνουν στρατόπεδα για όλα τα Έλληνόπουλα. Να φύγουν από τα έλώδη μέρη και να πηγαίνουν στη θάλασσα μας τη γαλάζια, και έτσι η νέα γενεά να γίνη μεγάλη και δυνατή, αντίξια της Μεγάλης Ελλάδος που έκαμεν ο τιμημένος και δοξασμένος Στρατός μας και ο Μεγάλος μας Αρχηγός.

Κ. ΜΕΛΑΣ
Γεν. Έφορος

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΥΝΕΡΓΟΣ ΚΛΟΠΗΣ

Ένας λωποδότης. εισήλθε μίαν ημέραν εις το ανάκτορον του Λουδοβίκου 14ου, αφού δε περιπλανήθη εις τους διαδρόμους, εισήλθεν εις ένα δωμάτιον πολυτελές με την έλπίδα ότι κάτι καλόν θα εύρισκεν εκεί δια να κλέψη. Ήτο το δωμάτιον του βασιλέως. Το πρώτον το όποιον του προσείλκυσε το βλέμμα ήτο ένα κομψόν χρυσούν ώρολόγιον εκκορμής. Έπειδή όμως δεν το έφθανε επήρε μίαν καρέκλαν και αφού την έτοποθέτησεν επάνω εις ένα τραπέζι ανέβη δια να κατεβάση το ώρολόγιον.

Την στιγμήν εκείνην εισήλθεν και ο βασιλεύς. “Ο λωποδότης χωρίς να χάση την ψυχραιμίαν του λέγει του βασιλέως :

— Μεγαλειότατε φοβοῦμαι πολύ μήπως τουμπάρη η καρέκλα...

“Ο βασιλεύς νομίζων είναι ώρολογοποιός και καταβι-

βάξει το ώρολόγιον δια να το καθαρίση, εκράτησε την καρέκλαν δια να μη συμβή δυστύχημα.

Μετ’ ολίγην ώραν ανέφερον εις την Μεγαλειότητά του ότι το χρυσούν ώρολόγιον της αιδούσης του εκλάπη...

— Μη λέγετε τίποτε, είπε, διότι είμαι συνένοχος της κλοπής.

Έκρατούσα την καρέκλαν για να μη πέση ο κλέπτης !!!!!

Θ. Ν. Καπαξίδης
Έν)χης 9. Ο. Α.

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ

“Οτι τα χειρόγραφα που μάς στέλνονται πρέπει να είναι γραμμένα σε γλώσσα απλή. Η «Ζωή των Προσκόπων» δεν έχει καιρό να διορθώνη όσα είναι γραμμένα σε καθαρεύουσα και θα προτιμῶ τα γραμμένα στη δημοτική (καθ’ όσον εγκρίνονται φυσικά και τα μέν και τα δε).

Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»,

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ Σ. Ε. Π.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ 4 ΔΡ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 11, ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Σ. ΔΕΒΑΡΗΣ

1 'Ιουνίου, 1919

‘Ο ‘Αέρας και ὁ ‘Ηλιος.

‘Ο ἀγαπητός μας Γεν. ‘Εφορος κ. Κ. Μελᾶς μᾶς ἔστειλε τὸ πρῶτό του γράμμα ἀπὸ τὴν ‘Ελβετία—ἓνα γράμμα ποῦ μέσα σπαρατᾶ ἢ ἔγνοια καὶ ἢ πιὸ σιτο- γικὴ φροντίδα γιὰ τοὺς προσκόπους του, γιὰ ὅλα τὰ ἐλληνοπούλα. Καὶ ἀπὸ τὰ μυρωμένα καὶ χιονισμένα δάση μὲ τὰ ἔλατα σᾶς φωνάζει νὰ κυττάξετε τὸ πολυτιμώτερο πράγμα ποῦ σᾶς ἔδωσεν ὁ Θεός· τὴν ὑγεία σας. Εἶσθε ἢ Νέα Γενεὰ σεῖς. Θὰ βαδίσετε σὲ δρόμο ἀνοιχτότερο καὶ καθαρότερο, σὲ δρόμο φυσικώτερο. Θὰ βαδίσετε στὸν καθαρὸν ἀέρα καὶ τὸν ἥλιο. Ξέρετε βέβαια πὸς οἱ δοξα- σμένοι πρόγονοί μας ἔθεωροῦσαν καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἥλιο ἱερά πράγματα. Κι’ εἶχαν δίκην. ‘Ο ἀέρας καὶ ὁ ἥλιος εἶνε ποῦ σᾶς δίνουν, ποῦ σᾶς κρατοῦν τὴν ὑγεία καὶ τὴ ζωή. ‘Αμα διώχνετε τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἥλιο διώ- χνετε τὴν ὑγεία σας. ‘Αδιάφορο ἂν μερικῶν ἀπὸ σᾶς οἱ γονεῖς δὲν πιστεύουν στὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα. ‘Εσεῖς εἶσθε μιὰ Νέα Γενεὰ. Πέστε τους πὸς ἔχετε σκοπὸ νὰ γίνετε καλλίτεροί τους.

‘Ο Διαγωνισμός μας.

‘Ο Διαγωνισμός τοῦ παρόντος τεύχους δὲν ἀμφιβάλ- λουμε πὸς θὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παρακολου- θούντων τὰ ἀγγλικά μαθήματα. Μὲ τὸ σημερινὸ διήγημα ποῦ σᾶς δίνουμε νὰ μεταφράσετε, καταλαβαίνετε πόσο ἐπροχωρήσατε στὴ γλώσσᾳ. ‘Αν σᾶς λείπουν λέξεις δὲν ἔχει σημασία γιατί τὸ σπουδαιότερο σὲ μιὰ γλώσσα δὲν εἶνε βέβαια ἢ λέξεις. Τοὺς συχνότερους καὶ συνεπὼς πιὸ ἀναγκαίους ἰδιωτισμούς, τοὺς ξέρετε. Δὲ σᾶς μένει τώρα παρὰ νὰ πάρετε ἓνα εὐκολο βιβλίον ἢ ἐφημερίδα καὶ νὰ κάνετε πρακτικὴ μὲ τὴ βοήθεια ἐνὸς λεξικοῦ. ‘Οσο γιὰ τὸ Διαγωνισμό, πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ’ ὄψει σας ὅτι δὲ θὰ κάνετε τίποτα ἂν μεταφράσετε κατὰ λέξη. Κάμετε τὴ με- τάφρασή σας ὅσο τὸ δυνατό πιὸ ἐλληνικὴ, χωρὶς ν’ ἀπο- μακρυνθῆτε ἀπὸ τὴν ἔννοια. ‘Αγγλικὸ μάθημα δὲ σᾶς δίνουμε κι’ ἔτσι μὲ τὸ Διαγωνισμό, ποῦ δὲν ὑπολογίζε- ται ὡς μάθημα κερδίζετε ἓνα μάθημα πιωχτάνω.

‘Η ἐντιπροσωπεεῖς.

‘Εξακολουθοῦμε νὰ λαβαίνουμε ἀκόμα ψηφοδέλτια ἀν- τιπροσώπων, τὰ ὁποῖα φυσικὰ ὅπως ἐδηλώσαμε θὰ λαμ- βάνωνται ὑπ’ ὄψει. Πρέπει νὰ σπεύσουν ὅλοι ὅσοι θέ- λουν ν’ ἀντιπροσωπεύσουν τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» νὰ συγκεντρώσουν ψήφους, ἐπειδὴ ἢ ἐκλογὲς δὲ θὰ διαρ- χέσουν καὶ πολὺ ἀκόμα. ‘Οταν τὸ περιοδικὸ μας γίνῃ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Λεκέδες ἀπὸ κερί.

‘Ο καλλίτερος τρόπος ν’ ἀφαιρέσετε ἀπὸ τὰ ρουχὰ σας λε- κέδες ἀπὸ κερί δὲν εἶνε μὲ ζεστὸ σίδερο, γιατί ἔτσι μένει πάντα ἓνα σημάδι σὰν λαδιά, ἀλλὰ νὰ τρίβετε τὸ λεκὲ μὲ κολώνια. ‘Αφοῦ βρέξετε καλὰ τὸ κερί μὲ τὴν κολώνια, ξύνετε τὸ λεκὲ μὲ τὸ νυχί σας καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι κανένα ἔχνος δὲ μένει.

Γιὰ τὸ κρέας.

‘Οταν τὸ κρέας εἶνε σκληρὸ καὶ ἀργεῖ νὰ βράσῃ ρίχνετε μέσα τὴν ὥρα ποῦ τὸ ξαφρίζετε δύο ποτηράκια ρακὶ γιὰ μιὰ ὀκτὰ κρέατος.

Τὸ γυαλί τῆς λάμπας.

Γιὰ νὰ μὴ σπάξῃ ἀπὸ τὴ φλόγα τὸ γυαλί τῆς λάμπας σας ἀρκεῖ νὰ τὸ χαράξετε λιγάκι μὲ ἓνα διαμάντι στὸ ἄνω χεῖλος.

Τὸ καθαρὸ μαντήλι.

Τὸ νάχετε καθαρὸ μαντήλι δὲν εἶνε πράγμα ποῦ ἐπιβάλλει μόνο ἢ εὐπρέπεια, ἀλλὰ καὶ ἢ ὑγιεινὴ. ‘Ο βήχας, τὸ συνᾶχι, ὁ πονόλαιμος καὶ τὰ βαρύτερας μορφῆς κρυολογήματα προέρ- χονται ἀπὸ τὴν εἰσποῆ μικροβίων. Τὰ ἀκάθαρτα μαντήλια εἶνε φοηλῆς τέτοιων μικροβίων.

Γιὰ τὰ καψίματα.

Τὸ καλλίτερο γιαιτρικὸ εἶνε μίγμα ἀποτελούμενον ἀπὸ 8 μέρη ἄσβεστόνερο καὶ 1 μέρος ἀμυγδαλόλαδο, ποῦ ἀνακατώνετε καλὰ καὶ θέτετε μὲ ποτισμένο βαμβάκι στὸ καυμένο μέρος.

Τὰ χρυσόψαφα.

Τὰ χρυσόψαφα διατηροῦνται περισσότερο μέσα στὰ γυάλινα βάζα, ἂν βάλετε στὸ βάζο ἓνα ἔνυδρο φυτὸ, ποῦ μορεῖτε νὰ βρῆτε εὐκολὰ σὲ καμμιά δεξαμενὴ κήπου κλπ. ‘Ετσι καὶ τὸ νερὸ προφυλάσσεται ἀπὸ τὴ σήψη καὶ δὲν ἔχετε ἀνάγκη νὰ τὸ ἀλλάξετε συχνότατα.

Τὰ νωπὰ ἄνθη.

Τὰ νωπὰ ἄνθη πιεζόμενα μεταξὺ τῶν φύλλων βιβλίου ἢ λευ- κώματος ὄχι μόνον λερώνουν τὸ χαρτί ἀλλὰ χάνουν καὶ τὴ ζωηρότητα τῶν χρωμάτων των. ‘Αποφεύγετε καὶ τὰ δύο, ἂν ἐπιστρέψετε λίγο βαμβάκι καὶ δὲν δώσετε μεγάλη πίεση στὸ βιβλίον. ‘Υστερ’ ἀπὸ πέντε ἡμέρες τὰ ἄνθη εἶνε ξερά, ἀλλὰ δια- τηροῦν τὸ ἄρωμά τους.

ἐβδομαδιαίον, καὶ δὲ θ’ ἀργήσῃ νὰ γίνῃ αὐτό, κάθε παιδί θὰ θέλῃ νὰ γίνῃ ἀντιπρόσωπος—τότε ὅμως θὰ εἶνε ἀργά. Σπεύσατε ἀπὸ τώρα λοιπὸν νὰ κάμετε τὶς ἐνέργειες ποῦ χρειάζονται. Πρὸ παντὸς φροντίσατε νὰ ἐγγράψετε ὅσους περισσότερους συνδρομητῆς μορεῖτε.

‘Η Νυκτερινὴ Σχολή.

Τὰ ἀγγλικά μαθήματα τῆς Νυκτερινῆς Σχολῆς τῆς ‘Αγ- γλικῆς ποῦ θὰ γίνονται στὴ Λέσχη τῆς ὑπὸ τὸν κ. Ρά- νιον 8ης ‘Ομάδος ἀρχίζουν τὴν πρῶτην ἐβδομάδα τοῦ ‘Ιουνίου. Δίδακτρα ἀρίσθησαν 5 δραχμαὶ μηνιαίως. Πρὸς τὸ παρὸν, ἐπειδὴ ἐφέτος τὸ σχολικὸν ἔτος θὰ πα- ραταθῆ μέρηι τέλους τοῦ ‘Ιουνίου, τὰ μαθήματα θὰ γί- νωνται τρεῖς φορὲς τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ τις 7.30’ μ. μ. μέχρι τῶν 8.30’ ἢ 9 ἂν παραστῆ ἀνάγκη, κάθε Δευτέρα, Τετάρτη καὶ Παρασκευή. ‘Αργότερα θὰ γίνονται πιὸ συ- χνὰ τὰ μαθήματα ἐπίσης θὰ ἰδρυνθοῦν καὶ δύο τμήματα. Μέχρι τοῦδε ἔχουν δηλώσει ἀρκετοὶ Πρόσκοποι.

‘Ο ‘Αρχισυντάκτης

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟ

ΒΡΑΒΕΙΟ Α'. 10 Δρ. μετροτά.

ΒΡΑΒΕΙΟ Β'. Έτησία ουνδρομή.

Μεταφράστε την παρακάτω ιστορία. Η μετάφρασή σας πρέπει να είναι πιστή, όχι όμως κατά γράμμα, δηλ. να μη περιέχει αγγλισμούς. Όσοι παρακολουθούν τα μαθήματα, αν εργασθούν με προσοχή, μπορούν να δώσουν μια καλή μετάφραση. Απαντήσεις δεχόμεθα μέχρι 1ης Αύγουστου.

HENRY'S STORY.

We were all waiting in the troop's club-room and were going to have a meeting with tea first. As we were kept waiting for those who had not come, some of the boys began to grumble, and some began to speak about the late ones. I think some of the things they said were not kind. After they had been talking in this way, Henry, one of the older scouts, stood up and lifted up his hand. When they saw that, all stopped, and Henry said, «Never talk about any one behind his back. Let me tell you a story». The others settled down to listen, and this was the story he told :

«Once on a time the lion was sick. Now the lion is the king of the beasts, and all the beasts came to see him, and to say how sorry they were that he was sick.

«The lion lay in the cave, and all the rest of the beasts sat round the cave and looked at him.

«As the lion looked round and groaned with pain, he saw that the Fox was not there. He was very angry at this, and roared out, «Why does he not come to see me when I am sick?». But no one answered, for no one knew where the Fox was. The Lion got more and more angry. At last the Wolf spoke up. The Wolf did not like the Fox, and so he said this : «The Fox is not coming to-night. I heard him say that when the Lion was dead he meant to be king himself, and so he would not come».

«Now, it happened that while the Wolf was saying all this, the Fox came quietly in, and he heard it all. But the Wolf did not see the Fox, and did not know that he had heard.

«The Fox came in and went up to where the Lion lay, and bent down very low and put his nose in the dust. The Lion was very angry and roared out at him. «Where have you been, Fox? Why did not you come sooner to see me when you knew I was sick?

«Then the Fox very gently and quietly said,

«May it please your Majesty, I have been to the doctor. I went to him to see if I could find any medicine that would make the Lion quite well».

«And what did the doctor say?» asked the Lion.

«He said, please your Majesty, that if we wanted the King to get quite well we must take a Wolf, and take off his skin quickly and wrap the Lion up in it, and he would soon be quite well.

«As soon as the other beasts heard this, they all jumped up and seized the Wolf; they killed him, and pulled off his skin very quickly while it was still hot, and wrapped the Lion in it.

«Now, that is what the Wolf got for talking about the Fox behind his back. Never talk about any one behind his back!»

There was great laughing among the boys. When they stopped I got Henry to tell the story over again, to the other boys who came later. We laughed as much as any one else.

Now, is not that a good story and one worth remembering? As you see, I have never forgotten it, and I have often told it to others.

Perhaps you can remember it too and tell it to others. And maybe it will help you to stop and not to say, something you were just going to say not very kind about some one who was not where you were.

«Stop! What was that story about?. Oh, I know; never talk about a person behind his back! I never will!».

Did the lion get well? I don't know; the story did not tell us.



ΜΕΡΙΚΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

Γράψετε τις παρακάτω λέξεις στο τετράδιό σας και μάθετέ τες καλά :

troop (τρούπ) ομάδα, meeting (μηντιγγ) συγκέντρωσις, first (φείρστ) πρώτος second (σέκονδ) δεύτερος, third (θεύρδ) τρίτος, to as (αζ) θα πή και έπειδή, to keep (κήπ), kept (κέπτ) kept, φυλάω, διατηρώ, κρατώ, you kept me waiting = μ' έκανες να σε περιμένω, to grumble (γκρεύμבל) μουρμουρίζω με παράπονο, μεμψιμοιρώ, the late one, ο βραδύνων, ο άργοπορών, ο άργήσας, Henry, (χένρι) Έρρίκος, to stand up, σηκώνομαι πάνω, to lift (λέφτ) to lift up) σηκώνω, ύψω, never talk about any one behind his back θα πή: ποτέ μη λές κακό για κανένα πίσω από την πλάτη του, let me tell you something = χκου να σου πω κάτι. To tell είπαμε πώς θα πή και διηγούμαι, to settle (σέτ'λ) ταχτοποιώ, κανονίζω, to settle down ταχτοποιούμαι στο κάθισμά μου, lion (λάϊον) λέων, λεοντάρι, king (κίνγγ) βασιλέας, beast (βήστ) ζώο, κτήνος, τετράποδο, to lie (λάι) lay (λέι) lain (λέιν) = κείμαι cave (κέιτ) σπηλιά, to sit, sat, sat, κάθημυ, to groan (γκρών) μουγκρίζω, βρυχώμυ και to roar (ρόαρ), fox (φός) άλεποϋ, speak up! άνοιξε το στόμα σου, μίλησε! wolf (γούλφ) λύκος, quiet (κουάιτ) ήσυχος, σιγός, to go up,

Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ», ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ!

προχωρώ, τραβῶ πρὸς τὸ μέρος ὅπου, to bend, bent bent, σκύδω, dust (δεύσι) σκόνη, χῶμα, gently (τζέντ'λε) γλυκά, σιγανά, καλότροπα, εὐγενικά, may god help you—ἄς σὲ βοηθήσῃ ὁ Θεός, Majesty (μάτζεστε) μεγαλειότης, medicine (μέντεσιν) γιατρικό, φάρμακο, skin (σκέν) δέρμα, πετσί, to wrap (ράπ) τυλίγω (δμαλὸ) to jump (τζόμπ) πηδῶ, to seize (σής) ἀρπάχνω, to pull (πούλ) off the skin—γδέρνω, maybe (μέιμπή) ἴσως pain (πέϊν) πόνος, worth (ουεΰρθ) ἀξία, με μετοχή σημαίνει ἀξίζει τὸν κόπο νά... π. χ. it is not worth doing it.



ΣΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΗΛΙΑ!

Τὸ παραμῦθι τοῦ παλποῦ μου ἀλήθεισε,
Τῶν δόλιων σκλάβων τῶνερο κελίδα :
Στὴν Κόκκινη Μηλιά θὰ φύγῃς Βάρβαρε,
Στὴ σκοτεινὴ, τὴν πρώτη σου πατρίδα!

Τὸ δένδρο ἐκείνο ἐφύττεισαν τὰ Τάρταρα
Καὶ κόκκινα σὰν αἷμα ἔχει τὰ φύλλα
Καὶ τὸν κορμὸ καὶ τᾶνθη καὶ τοὺς κλάδους του
Καὶ μοιάζουν σάρκα ἀνθρώπινη τὰ μῆλα.

Θεώρωτο εἶνε τόσο, ποῦ τριγύρω του
Νύχτας αἰώνιας χύνεται σκοτάδι
Κι' ἡ εἴδες του τὴ φλογερὴ τους δύναμη
Βυzaίνουνε βαθεῖα μες ἀπ' τὸν Ἄδη.

Καὶ λέν, τὸ βράδυ, σύγκορμο ταράζεται
Καὶ μυστικὴ τὸ δέρνει ἀνατριχίλα
Καὶ ζωντανεῦει σὰν πελώριο φάντασμα
Καὶ κλαῖν μᾶνθρώπινη λαλιά τὰ φύλλα.

Κι' ἀκόμα λέν, πῶς οἱ καρποὶ οἱ παράδοξοι,
Σὰν ἀπὸ μύρια ἀστέρια νᾶνε πούλια,
Τὴ νύχτα τρεμολάμπουν καὶ στενάζουνε,
Σὰν γὰ βογγᾶν μυριάδες νυχτοπούλια.

Ἐκεῖ θὰ πᾶς! Ὅθι ζῆς μες τὰ τζαντήρια σου
Κι' αὐτῶν τῶν Ἀτσιγγάνων καταφρόνια!
Ὡς ποῦ μιὰ μέρα τῶνομα σου τὸ ἄτιμο
Στὴν Ἱστορία θὰ σβύσῃ αἰώνια, αἰώνια!

Γιατὶ ἡ μηλιά ποῦ πέντε αἰῶνες θέριψε,
—Τῆς Μάννας σας τῆς Κόλασης τὸ θρέμμα—
Σὰν πάψη νὰ ρουφᾷ τῶν σκλάβων δάκρυα
Καὶ κοριτσιῶν, παιδιῶν, παππάδων αἷμα.

Μιὰ μέρα θὰ λιμάξῃ· κιαπ' τὴν πεῖνα τους
Οἱ κλάδοι μύριες ὄχεντρες θὰ γίνουν.
Καὶ κάθε φύλλο βδέλλα, κι' ἀπ' τῆς φλέβης σου,
Μαύρη Γενιά, θὰ πίνουνε, θὰ πίνουνη!

(Ἀπὸ τὰ «Τρόπαια» τοῦ Γ. Στρατήγη).

ΣΗΜ. «Ζωῆς Προσκοπῶν». Τὸ προφητικὸν αὐτὸ Ποίημα τοῦ ποιητοῦ κ. Γ. Στρατήγη ἐδημοσιεύθη τὸ 1913 εἰς τὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τρόπαια» συλλογὴν ποιημάτων αὐτοῦ.

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. Π.

ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ τῶν Ἀθηναϊκῶν ὁμάδων κινήσις συνεχίζεται ὑπὸ τοῦς ἀρίστους οἰωνούς, ἐπικειμένου ὅμως τοῦ χρόνου τῶν διαγωνισμῶν καὶ ἐξετάσεων, ἀπηγορεύθησαν διὰ διαταγῆς τοῦ Ἐφόρου Ἀττικοβοιωτίας κ. Ἄλ. Πασπάτη αἱ συγκεντρώσεις καὶ μεγάλα ἐκδρομαὶ ὁμάδων καθ' ὅλον τὸν Ἰούνιον. Μόνον μικροὶ περιπατοὶ πρωῖνοὶ ἢ ἑσπερινοὶ κατὰ τὰς Κυριακάς ἐπιτρέπονται μετὰ σχετικῆς ἐν ὑπαίθρῳ προσκοπικῆς διδασκαλίας.

Κατὰ τὰς γενομένας κατὰ τὸ λῆξαν δεκαπενθήμερον ἡμερησίας ἐκδρομᾶς τῶν ὁμάδων δὲν ἔλειπαν αἱ εὐκαιρίαι εἰς τοὺς προσκόπους νὰ ἐπιδείξωσι τὰς γνώσεις των ἰδίως εἰς τὴν παροχὴν τῶν πρώτων βοηθειῶν. Μία τοιαύτη ἔκτακτος εὐκαιρία παρουσιάσθη εἰς τὴν 11ην Ο. Α. κατὰ τὴν εἰς τὰ Μελίσια ἐκδρομὴν τῆς τῆς 27ης παρελθόντος. Κάποιος κατερχόμενος μετὰ γενναῖον ἴσως φαγοπότι ἀπὸ τὴν Πεντέλην μετὰ τὴν παρῆαν του, ἔπεσεν ἀπὸ τὸ γαϊδουράκι του. Ἐἴτε ἀπὸ φόβον, εἴτε ἀπὸ τὴν ζέστην, εἴτε ἐξ ἄλλου λόγου, ἡ πτώσις ἐπέφερε λιποθυμίαν ἰσχυράν, ἡ ὁποία κατετρόμαξε τοὺς φίλους του. Πληροφορηθέντες, ὅτι ἐκεῖ πλησίον εἰς τὸ δάσος ἦσαν κατηλιγμένοι πρόσκοποι, ἔστειλαν νὰ τοὺς εἰδοποιήσωσι. Οἱ πρόσκοποι ἔσπευσαν νὰ κατέλθουν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀτυχήματος, ἀπεμακρυναν τοὺς περιέργους ἀπὸ τὸν παθόντα καὶ διὰ τῶν γνωστῶν αὐτοῖς προχείρων μέσων ἐπέτευχαν νὰ συνέλθῃ ὁ παθὼν μετὰ πόρον ἀρκετῆς ὥρας καὶ νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὸν ἀρχηγέοντα τῆς 11ης Ο. ὑπαρχηγὸν κ. Γ. Παπαθανασίου καὶ τοὺς προσκόπους του τὰς εὐχαριστίας του.

Καὶ οἱ μικροὶ μαθητευόμενοι ἤρχισαν εἰς μικρὰς ἐκδρομὰς, μετὰ τὰς ὁποίας ξετρελαίνονται, πολλὰ διδασκόμενοι. Αἱ παραιτητέμεναι εἰκόνας μετὰ τὰ γελαστά προσωπάκια των δεικνύουν μετὰ πόσην χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν παρακολουθοῦν τὰς ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασίας.



ΣΜΥΡΝΗ

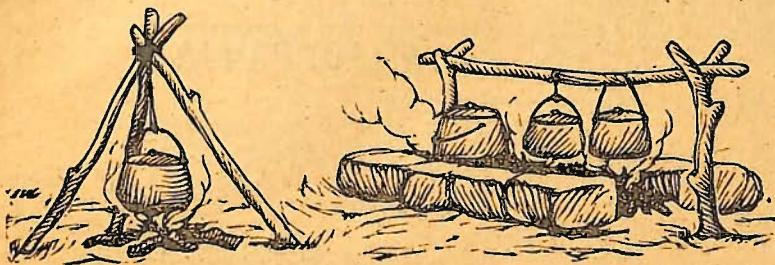
Ζωηροί, ἀκούραστοι, πρόθυμοι μετὰ ζηλευτὴν πειθαρχίαν καὶ σοβαρότητα οἱ πρόσκοποι τῆς Σμύρνης ἅμα τῇ ἐξόδῳ τῶν ἐλληνικῶν στρατευμάτων ἔσπευσαν νὰ προσφέρωσι τὰς μικρὰς ὑπηρεσίας των. Ὁ στρατὸς μας ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν τοὺς ἐξετίμησεν, ἡ κοινωνία τοὺς θαυμάζει καὶ οἱ ξένοι δὲν παύουν νὰ τοὺς ἐπαινοῦν. Κατὰ τὰς ὥρας τῶν συμπλοκῶν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μικροὺς μας αὐτοὺς στρατιώτας τοῦ μέλλοντος ἔρριψαν δύνευσαν συνοδεύοντες τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα. Ἦδη εἰς ὅλα τὰ στρατιωτικὰ γραφεῖα ἐνωμοτῖαι ὅλαι προσκόπων ὑπηρετοῦν. Ἄλλοι ἐκτελοῦν χρέη διερμηνέως, ἄλλοι γραφέως, ἄλλοι ἀγγελιαφόρων, ἐκάστην δὲ πρωῖαν, ὅταν ξεκινοῦν ἀπὸ τὸ Κέντρον διευθυνόμενοι εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας των γίνονται ἀντικείμενον ἐκδηλώσεων λατρείας ἐκ μέρους του κοινοῦ. Μετὰ ἐξαιρετικὴν δὲ ἐμπιστοσύνην τοὺς περιβάλλουν αἱ ὀθωμανίδες, αἱ ὁποῖαι, ὅταν μεταβαίνουν εἰς τὰ διάφορα γραφεῖα δι' ἐργασίας των διευθύνονται κατ' εὐθείαν πρὸς τοὺς προσκόπους τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ πεποιθίσει, ὅτι ἡ αἰτησίς των θὰ διεκπεραιωθῇ ταχύτερον. Εἰς τὸ Φρουραρχεῖον, εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον, εἰς τὴν Ἐπιμελητείαν, εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου, εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς, παντοῦ ὅπου ὑπάρχει ὑπηρεσία βοηθητικὴ ἀπὸ τοὺς προσκόπους ἐκτελεῖται. Ἡ ὁμάς δὲ τῶν ποδηλατῶν διαθετεῖ εἰς ἕκαστον τμήμα 2—4 ἀγγελιαφόρους ποδηλάτας.



ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Πρὸς τὴν ἀξιόξηλον προσκοπικὴν ἐργασίαν τῆς Σμύρνης ἀμιλλᾶται ἐπιτυχῶς ἡ πρόοδος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει προ-

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ



Πώς μαγειρεύουν στα Θερινά Στρατόπεδα Προσκόπων. Κάθε παρέα παιδιών που πάνε εκδρομή στην έξοχη μιὰς ή περισσότερων ημερών μπορούν να εφαρμόσουν το σύστημα αυτό. Είναι απλή και πρώτης τάξεως κουζίνα

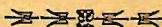
σκοπικών ομάδων. Ήδη από των πρώτων ημερών της άνακωχής άνευστήθησαν αι εις τὰ Τατάουλα λειτουργούσαι μέχρι της άναμίξεως της οθωμανικής Αυτοκρατορίας εις τόν πόλεμον έλληνικά προσκοπικά ομάδες, ταύτας δέ ήκολούθησαν ομάδες εις Σταυροδρόμι, Φανάρι, Χαλκηδόνα και άλλα προάστεια. Πάντες δέ ούτοι έκτελούντες διαφόρους υπηρεσίας με τόν γραφικόν τρίκωγον πύλον της 'Αμύνης και τὸ ἐπ' αὐτοῦ ἔθνωσημον, δι' οὐ ἐφοδιάσθησαν, μετ' ἔθνουσιασμοῦ γίνονται πανταχοῦ δεκτοί ἐν τῇ Βασιλίδι τῶν Πόλεων.

~~~~~

ΓΕΝΙΤΣΑ

Ἡ ἐπί τινα χρόνον νεκρωθεῖσα προσκοπική κίνησις Γενιτσῶν άνέλαβε ἀπὸ τοῦ λήξαντος μηνὸς τὴν ἐπιθυμητὴν ζωηρότητα της ἅμα τῇ αὐτόθι μεταβάσει τοῦ Ἐφόρου κ. Συμ. Θελασσινοῦ. Μετ' τὴν συνεργασίαν τοῦ αὐτόθι διοικητικοῦ προσωπικοῦ και τὴν συνδρομὴν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὅποιον ἐπήφισε και συνδρομὴν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ομάδων ἐκ δραχμῶν 3,000 ὁ προσκοπισμὸς Γενιτσῶν προοιωνίζεται μεγάλας προόδους.

Ἡ Γλάρος



ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

ΠΕΡΙ ΔΥΝΑΜΙΚΗΣ

Ἐνώπιον τοῦ Κουφιοκεφαλᾶκη γίνεται λόγος περὶ ἐκτροχιάσεως και καταστροφῆς ἀτμομηχανῆς δυνάμει 300 ἵππων.

Και ὁ Κουφιοκεφαλᾶκης μετὰ συγκινήσεως ἐρωτᾷ.  
— Τὰ κακόμοιρα τὰ ἄλογα! σκοτωθῆκαν δλα;

ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ

Ἐνας φιλόανθρωπος κύριος ἐπισκεφθεὶς τὰς φυλακάς τῶν ἐφῆβων και ἰδὼν ἕνα νέον φυλακισμένον, τοῦ ὁποίου ἡ φυσιογνωμία εἰδείκνυε ἀγαθὴν ψυχὴν τὸν ἐρωτᾷ.

— Ἐσύ, μικρὲ μου, γιατί βρισκεσαι δῶ μέσα;

Και ὁ φυλακισμένος μετὰ δακρυσμένῃς μάτιας

— Μ' ἔφεραν, ἀφεντικὸ, δεμένον δύο χωροφύλακες.

Εὐάγγελος Γ. Καλφαρέντζος

Ἐνωμοτάρχης 9. Ο. Α.

ΤΑ ΜΟΥΤΡΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ

Ἡ μαμά: Μὰ πὼς λέρωσες πάλι τὰ χέρια σου, Νίκο; Τί ἔπιασες;

Ἡ Νίκος: Δὲν ἔπιασα τίποτε, μαμά... μόνο θὰ λερώθηκα, φαίνεται, ποὺ ἔτριψα τὰ μουτρά μου...

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΟΣ ΛΑΓΟΣ

Ἀπὸ τὸ πρῶτ' οἱ ἀθάνατοι εὐζωνοὶ μας εἶχαν μαζέψει ἄρθονα λουλούδια, μετὰ τὰ ὅποια ἐστόλισαν τὰ ἀντίσκηνά τους. Ὑστερ' ἀπ' αὐτὴ τὴ δουλειὰ ἄρχισεν ἀμέσως χορὸς και τραγοῦδια ἴσα μετὰ τὸ μεσημέρι, ποὺ ἐσήμανεν ὁ σαλπικτῆς συσσίτιο. Τὸ τρίτο τάγμα τοῦ ὁποίου διοικητῆς εἶνε ὁ γενναῖος ταγματάρχης κ. Ἡλίας Χιονᾶκος μετὰ τὴν καραμοῦζές του και τὰ νταούλια του διεκρίθη σὲ χαρὰ και σὲ γλέντι. Ἐξῆρνα ὁμοῦ σὲ μιὰ στιγμή τὸν κρότο τῶν νταουλιῶν διέκοψεν ἀπότομη ἡ φωνὴ τοῦ σκοποῦ:

— Πιάστε τον, μωρέ, πιάστε τον!

Ὅλοι οἱ εὐζωνοὶ ἄρρηξαν τὸ χωριδὸ και περιεκύκλωσαν ὄχι τὸν ἐχθρὸ-δὲν ἦταν Βούλγαρος οὔτε Τούρκος-ἦταν φίλος-ἕνας ἀθῶος λαγός, ποὺ κατέδρακε ἀπὸ τὸ βουνό, γιατί ἤθελεν, ὡς φαίνεται, νὰ συμμετάσχη κι' αὐτὸς στὸ πρωτομαγιατικὸ γλέντι. Τὸν πιάσαμε ζωντανό.

— Στόν κ. Ταγματάρχη! ἐφώνησαν ὅλοι μετὰ μιὰ φωνή.

Πήραμε λοιπὸν τὸν κύριο λαγὸ ἐν πομπῇ και παρατάξει και ἡγουμένων τῶν νταουλιῶν και τῶν καραμοῦζῶν ἐπήγαμε στὴ σκηνὴ τοῦ κ. Ταγματάρχου μας.

Μόλις βγήκεν ὁ ταγματάρχης μας και ὁ ἐπιτελής, λοχαγὸς κ. Λάγιος, οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ ἐξέσπασαν ἀπὸ τὰ στόματα τῶν στρατιωτῶν ὄλων. Ἐκεῖ ἐστήθη χορὸς και ὁ κ. Ταγματάρχης διέταξε νὰ μᾶς δώσουν κρασί και νὰ πιῶμε, ὅσο θέλουμε, και ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς στρατιῶτες μᾶς εἶπε: «Παιδιά της ξακουμένης Αἰτωλοακαρνανίας! Ὅπως γιορτάσατε σήμερα χαρούμενοι τὴν Πρωτομαγιά ἔτσι σᾶς εὐχομαι νὰ γιορτάσετε και τὴν ἀπελευθέρωση τῆς ἀδελφῆς μας Θράκης. Εὐχομαι τὰ πρῶτα λουλούδια τῶν ἀδελφῶν μας ποὺ θὰ γιορτάσουν τὴν ἀπελευθέρωση τους νὰ ράνουν ἐσᾶς πρώτους! Κι' ὅπως ἐπιάσατε ζωντανὸ τὸ λαγὸ, ἔτσι νὰ πιάσετε, ἔστω και ζωντανούς, ἕσους Βουλγάρους ἢ Τούρκους ζητήσουν νὰ δοκιμάσουν τί θὰ πῆ τσολιᾶς».

Ἀναστ. Γάκιος 2/39 Σύν. Εὐζώνων.

Κατ' ἀπαίτησιν τῶν ἀναγνωστῶν μας

Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»,

προσεχῶς θὰ γίνῃ ἐβδομαδιαία. Εἰς τὴν ἐβδομαδιαίαν ἐκδοσιν θὰ περιλαμβάνεται, πλην τῶν ἄλλων και μυθιστόρημα γιὰ παιδιὰ ἀνέκδοτο, τὸ ὁποῖον θὰ μεταφρασθῇ ἐπίτηδες γιὰ τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων». Συστήσατε τὸ περιοδικὸ σας εἰς ὅσους δὲν τὸ γνωρίζουν.



Τὸ παρὸν τεύχος τυπώνεται σὲ ὀκτώ σελίδες ἐπειδὴ, λόγῳ τυπογραφικῶν ἀνωμαλιῶν, δὲν θὰ προφθάνουμε ἀλλέως νὰ σᾶς δώσουμε φύλλο ἐγκαίρως. Τὰ παιδιὰ δὲ χάνουν τίποτε ὅμως. Τὸ προσεχὲς τεύχος θὰ βγῇ Εἰς Δεκάεξ Σελίδες

## ΓΡΑΜΜΕΣ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΟΥ

## ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΨΕΥΤΟΜΑΧΗ

Μπορῶ νὰ βεβαιώσω ἐκείνους ποῦ δὲν εἶναι πρόσκοποι ὅτι ἔχουν χάσει μιὰ ἀπόλαυση ἀπ' τὴς λίγες ποῦ μᾶς δύνεται εὐκαιρία ν' ἀπολαύσουμε στὴ ζωὴ μας. Μὲ λίγα λόγια θὰ σᾶς περιγράψω μιὰ ἡμερησία ἐκδρομὴ ποῦ κάναμε πρὸ καιροῦ.

Εἴχαμε ὅλοι ἀπὸ βραδὺς ἐτοιμασθῆ καὶ τὴν ἄλλη μέρα στὴς 5 1/2 εἴμαστε παραταγμένοι μπροστὰ στὴ λέσχη μας. Εἴχαμε διαιρεθῆ σὲ δύο σώματα γιατί θὰ κάναμε ψευδομάχη· τὸ ἓνα λοιπὸν τῆς ἀμύνης, ξεκίνησε πρωτῆ-τερ' ἀπὸ μᾶς γιὰ νὰ καταλάβῃ ἓνα ὕψωμα, ἐνῶ ἐμεῖς ποῦ θ' ἀποτελούσαμε τὴν ἐπίθεσι εἴχαμε μείνει λίγο πίσω.

Δὲν πέρασε ὅμως καὶ πολλή ὥρα καὶ τὸ σύνθημα δόθηκε· ἡ ψευδομάχη εἶχε ἀρχινήσει καὶ μεῖς σκορπισμένοι ἀρχίσαμε νὰ ἀνεβαίνουμε μὲ προφύλαξη τὸ λόφο.

Ἐδῶ πρέπει νὰ σᾶς πῶ, ὅτι ὅλοι σχεδὸν εἴμαστε πρόσκοποι καὶ ὄχι παλαιότεροι τῶν δύο ἢ τριῶν μηνῶν καὶ γι' αὐτὸ δὲν ξέραμε καλὰ αὐτὸ τὸ παιχνίδι. Ἰσα—ἴσα εἴχαμε περισσότερη ὄρεξη νὰ τὸ παίξουμε.

Σὲ τοῦτο τὸ μεταξὺ ὁ ἥλιος εἶχε ξεπροβάλει κι' ὀλοκόκκινος ἔρριχνε τὴς ἀχτίδες του πλάγια, καὶ φώτιζε τὰ γύρω βουνὰ ἐνῶ τὰ πουλιὰ πετώντας ἀπὸ κλαδί σὲ κλαδί χαιρέτιζαν μὲ τὸ κελάδημά των τὸ ζῦπνημα τῆς φύσεως.

Ἡ καρδιὰς μας μέσ' στὰ στήθια μας ἀρχισαν νὰ χτυπᾶνε πλημμυρισμένες ἀπὸ χαρὰ, μὰ τὸ καρδιοχτύπι αὐτὸ ἦτανε καὶ γιὰ κἄτι ἄλλο ἀκόμ' ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα περιμέναμε ν' ἀκούσωμε κανένα «ἄλτ». Παιὸς ἀρά γε νὰ πιάσῃ πρῶτος; Κι' ἐνῶ μὲ τὴς σκέψεις αὐτὲς ποῦκκανα σὲ μιὰ ἀνάλογη ψυχολογικὴ κατάστασι, πέρασαν ἀπ' τὸ νοῦ μου αὐτὰ τὰ λόγια ποῦχα κάπου διαβάσει.

«...Ὁ στρατὸς στὴ καταχνιὰ τῆς νύχτας προχωροῦσε σκυφτὸς πρὸς τὰ ἐχθρικά χαρακώματα...Σὲ λίγο ἓνα βροντερὸ πρόσταγμα ἀκούστηκε ποῦ τὸ συνώδεψε ἓνα γκλάν-γκλάν ἦτανε ἡ ξιφολόγος ποῦ ἔσειραν οἱ στρατιῶτες «ἐφ' ὄπλου» καὶ ὤρμησαν...»

Κι' ἔτσι συγκρίνοντας τοὺς στρατιῶτες αὐτοὺς μὲ τοὺς προσκόπους ποῦ ἔβλεπα μπροστὰ μου, αἰσθάνθηκα μιὰ συγκίνησιν ἱερή, ποῦ ἔκανε τὴν καρδιά μου νὰ χτυπᾶ δυνατώτερα καὶ περισσότερο ἀκανόνιστα.

Κατὰ τὰς 7 ἡ ψευδομάχη εἶχε καλῶς τελειώσει καὶ κ' ἐμεῖς κατηφορήσαμε γιὰ τὴ μικρὴ ἐκκλησίαισα τοῦ χωριοῦ ποῦ διαγράφονταν στὴν κορφή τοῦ ἀπέναντι λόφου.

Κι' ἀφοῦ τέλειωσε κι' ἡ λειτουργία σκορπιστήκαμε σὲ διάφορα μέρη· ὅπου, ἀφοῦ φάγαμε, ἤπιαμε κι' ἐκάναμε διάφορους ἀσκήσεις ὡς τ' ἀπόγεμα. Γυρίζαμε στὴν πόλιν ὅταν ὁ ἥλιος, ὀλοκόκκινος πάλιν, χανότανε πίσω ἀπ' τὰ βουνὰ κι' ἔκανε τὰ μικρὰ συννεφάκια νὰ φαίνωνται χρυσα.

Σῦρος

H. N. F.

## ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κυρίου, κυρίου :

— Ἀχιλλέα Λαμπίρην, Κέρκυρα. Δὲν ἐδημοσιεύθη. Γιὰ τοὺς ψήφους γράψατέ μας πόσους ἐστείλατε.

— Παπαλίαν, Θεμιστοκλέους 1. Γράψατε εἰς τὸ Κέντρον.

— Κωνσταντῖνον Ζώγαν, Λαμία. Ἑλληνικά φύλλα δὲν ἔξεδόθησαν ἀκόμα.

— Μιχαὴλ Λεμόν, Σμύρνην (Κορδελιό). Ἐλήφθη, ἂν ἐγκριθῇ θὰ δημοσιευθῇ.

— Ι. Καβρονδάκη, Σῦρον. Ἐλήφθησαν, ἂν ἐγκριθῶσι θὰ δημοσιευθοῦν.

— Ἀπ. Πάτσιον, Μυτιλήνην. Σᾶς ἐγράψαμε.

— Σύλλογον ὁ «Προσκοπισμός», Πρέβεζαν. Σᾶς εὐχόμεθα καλὴν πρόδοον.

— Σωτήριον Γκέλλην, Μέτωπον. Ἡ ἐπιταγὴ σας ἐλήφθη. Σᾶς ἐνεγράψαμε.

— Ζησιμόπουλον, Θήβας. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, τὰ ἴδια μᾶς γράφουν ὅλοι, ὅσοι παρακολοῦθοῦν τ' Ἀγγλικά μας μαθήματα. Τὸ φύλλον τῆς 15ης Μαρτίου σᾶς τὸ ἐστείλαμε.

— Φραγκίσκον Μαλατίσταν, Σῦρον. Τὰ φύλλα σᾶς ἐστάλησαν, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐφόδια, παρακαλῶ ν' ἀποτείνεσθε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Ἀποθήκην τοῦ Σώματος.

— Γεώργ. Νούσιον, Θεσσαλονίκη. Ἐνεγράφητε. Τὰ φύλλα τοῦ παρελθόντος στοιχεῖζον ὁ δραχ.

— Πλούταρχον Μώφλην, Βαθῦ-Σάμου. Ὁ φίλος σας ἐνεγράφη.

— Δεκανέα Μιχ. Κυριακόπουλον, Μέτωπον. Ἐνεγράφητε, Χαράλαμπον Μακαρόναν, Μεσολόγγιον. Ἐνεγράφητε.

— Φραγκαλιόν, Ἐφεδρον Λοχίαν. Ἐνεγράψαμε τὸν μαθητὴν κ. Ἡλίαν Κομπαράκη.

— Σ. Σταμάτην. Ἐνταῦθα, Σᾶς τὰ ἐστέλαμε εἰς τὴν παλαιὰν σας διεύθυνσιν. Τὸ λάθος εἶναι δικό σας ποῦ δὲν μᾶς ἐστείλατε ἐγκαίρως τὴν νέαν.

— Μὴ ξεχνᾶτε, ὅτι προσεχῶς ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» θὰ γίνῃ ἐβδομαδιαία. Συστήσατέ τὴν εἰς ὅλους τοὺς φίλους σας.

— Ἀριστέιδην Πετροπούλου. Πάτρας. Σᾶς ἐγράψαμε.

— Ὁρεβουὰρ στὸ ἄλλο φύλλο.

Ὁ Ταχυδρόμος σας.



## ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ ΘΕΡΜΟΤΑΤΑ !

Ἀπὸ τὸ Ντόροβο τῆς Ρουμανίας λαβαίνουμε τὸ ἐξῆς γράμμα ἀπὸ τὸν Δεκανέα κ. Μιχαὴλ Κυριακόπουλον, 1ον. Σύντ. Πεζ. 3ῃ Πολυβολαρχ.

«Ἄν καὶ εὐρίσκομαι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μακρὰν τῆς ἀγαπῆ-τῆς πατρίδος, στὴ Ρουμανία, ἔρχομαι μὲ μεγάλη μου χαρὰ νὰ γράψω καὶ σᾶς συγχαρῶ γιὰ τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων». Εἶνε τὸ καλλίτερον καὶ πιδ εὐχάριστό γιὰ μένα φύλλον. Εἰς ὅλους τοὺς συναδέλφους μου δὲν παύω νὰ συσταίνω τὴν περὶ-φανῆ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων». Σᾶς στέλνω μὲ ἐπιταγὴ κλπ. κλπ.



## ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ...

Ὁ Γιατρός : Ἡ φύσις, φίλε μου, θεραπεύει καὶ ὄχι ὁ γιατρός...

Ὁ ἄρρωστος : Ἐ, τότε λοιπὸν γιὰτί μοῦ ζητᾶτε δέκα πέντε δραχμάς τὴν ἐπίσκεψιν;